

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου,

Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Κύπρου,

Χάριν καί εὐλογίαν ἀπό τοῦ ἐνδόξως ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Τό μυστηριῶδες μήνυμα, τό ὁποῖο κρυβόταν πίσω ἀπό τά παθήματα τοῦ Ἰώβ καί τίς ταλαιπωρίες τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ, πού παρακολουθήσαμε κατὰ τή διάρκεια τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας, σήμερα, μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀποκωδικοποιεῖται. Τό «σημεῖον Ἰωνᾶ» (Λουκ. ια', 29) ἐπαληθεύεται. Ὁ «πάσχων δοῦλος» τοῦ Ἡσαΐα ἀποκαλύπτεται. Ὁ «σκύμνος λέοντος» (Γεν. μθ', 9) τῆς φυλῆς Ἰούδα «ὑπνῶσε μικρόν» καί «ἀνέστη τριήμερος».

Ἡ νικητήρια ἰαχή «Χριστός Ἀνέστη», πού μεταδίδεται ἀδιάκοπα ἀπό τοῦ Ὁρθρου τῆς ἀνεπανάληπτης ἐκείνης «μιᾶς τῶν Σαββάτων», γεμίζει μέ ἀνεκκλάλητη χαρά τοὺς πιστοὺς. Ἀνακουφίζει ὅλους «τοὺς συναναβάντας» μετὰ τοῦ Χριστοῦ «εἰς Ἱεροσόλυμα» καί «συμπαραγενομένους ἐπὶ τήν θεωρίαν» (Λουκ. κγ', 48) τοῦ σταυροῦ καί τῆς ταφῆς Του.

Ἡ φυσική καί λογική συνέπεια τοῦ σταυροῦ καί τοῦ τάφου θά ἔπρεπε νά εἶναι ἡ φθορά καί ἡ ἐκμηδένιση. Ὅμως, ἀπό τόν τάφο ἀνέτειλε σήμερα ἡ ζωή. Ἀπό τό σκότος ἐπήγαγε τό φῶς. Ἀπό τή

φθορά ἐβλάστησε ἡ ἀφθαρσία. «Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος» (Α΄ Κορ. ιε΄, 54). Εὐλογα, λοιπόν, «πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει».

Τῇ βεβαιότητι τῶν «ἐν Σιών συνηγμένων Ἀποστόλων», «ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως» (Λουκ. κδ΄, 34), διακηρύττουν ἔμπρακτα τὰ δακρυσμένα μάτια ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων σέ ὅλο τόν κόσμον, πού μέ τίς ἀναμμένες λαμπάδες στά χέρια κατακλύζουν τούς ναούς καὶ τίς αὐλές τους.

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ἐμεῖς, ἅς «προσκυνήσωμεν Ἁγίον, Κύριον, Ἰησοῦν τόν μόνον ἀναμάρτητον» καὶ ἅς ἐγκύψουμε στά μεγάλα μηνύματα τῆς πανευφρόσυνης αὐτῆς «κλητῆς καὶ ἀγίας ἡμέρας». Καί εἶναι, ὄντως, ὕψιστα καὶ μοναδικά τὰ μηνύματα τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ:

- Ἡ Ἀνάσταση ἀποτελεῖ, ἐν πρώτοις, τό συμπλήρωμα τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ. Χωρίς αὐτήν, ἡ σταυρική Του θυσία δέν θά εἶχε τὰ σωτηριώδη ἐπακόλουθά της. Θά ἦταν ἀπλῶς μία εὐγενής θυσία ἐνός ιδεολόγου ἥρωα. Μέ τήν Ἀνάστασή Του ἐπιβεβαιώθηκε ἡ θεότητά Του καὶ διακηρύχθηκε ἔμπρακτα, ὅτι οὔτε τό κήρυγμά μας εἶναι κενό, οὔτε ἡ πίστις μας. Εἶναι καὶ τὰ δύο «δύναμις εἰς σωτηρίαν» (Ρωμ. α΄, 16).
- Ἡ Ἀνάσταση ἀποτελεῖ, ὕστερα, καὶ διακήρυξη ὅτι δέν εἴμαστε πιά μόνοι στό πέλαγος τῶν ἀμφιβολιῶν, τοῦ πόνου καὶ τῶν θλίψεων. Τό κακό δέν εἶναι πλέον ἀποφασιστικός παράγοντας στή ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, οὔτε καὶ ὁ θάνατος ἐφιάλτης τους. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς διαβεβαιώνει: «Θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰω. ιστ΄, 33) καὶ ὅτι «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ’ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. κη΄, 20).
- Μέ τήν Ἀνάσταση δόθηκε, τέλος, κῦρος αἰώνιο σέ ὅλες τίς πνευματικές καὶ ἠθικές ἀξίες, τίς ὁποῖες καὶ ὁ Χριστός εἶχε κηρύξει στόν κόσμο καὶ ἡ ἀνθρωπότητα, στίς καλύτερες στιγμές της, προέβαλε καὶ ἐσεβάσθη. Τέτοιες εἶναι, μεταξύ ἄλλων, οἱ ἀξίες τῆς ἀγάπης, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Μήνυμα τῆς Ἀνάστασης εἶναι ὅτι, πέραν ὁποιουδήποτε Γολγοθᾶ, ἐκτείνεται ἡ νίκη τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἡ ἀποκατάσταση τῆς ἠθικῆς τάξης.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Γιορτάζουμε καί φέτος τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, μέ τήν πατρίδα μας νά πορεύεται ἀκόμη τό Γολγοθᾶ της. Ἐκκλησία καί λαός βαστάζουμε «τά στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν» (Γαλ. στ', 17) γιά τριάντα τρία ὁλόκληρα χρόνια. Εἶναι φυσικό, ἡ πολυετής ἄρση τοῦ σταυροῦ καί τό μέγεθος τῶν παθημάτων νά κλονίζουν, κάποτε, τήν πίστη μας καί νά ἀποδυναμώνουν τήν ἐμμονή μας στούς ἀμετάθετους στόχους τοῦ ἀγῶνα μας. Εἶναι στιγμές πού ἡ ἀναλγησία τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἡ ἀδιαφορία καί ὁ Ποντιοπιλατισμός ἄλλων, καθῶς καί οἱ μεθοδεύσεις τῆς κατοχικῆς Δύναμης τείνουν νά μᾶς ἐκτρέφουν ἀπό τίς ἐπιδιώξεις μας.

Δέν πρέπει, ἐν τούτοις, νά μᾶς λυγίσει ἡ, πρὸς ὥραν, ἐπικράτηση τῆς ἀδικίας καί τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ. Αὐτός ἦταν ὁ κλῆρος καί τοῦ ἴδιου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ τελική ἔκβαση τοῦ θείου πάθους, ὅμως, ἦταν ἡ νίκη καί ὁ θρίαμβος. Ὅπως ἡ ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ διέψευσε τότε τοὺς σταυρωτές, ἔτσι διαψεύδει καί καταργεῖ πάντοτε καί κάθε ἀνθρώπινη προσπάθεια, πού ἀντιβαίνει στίς ἠθικές ἀρχές, καί κατ' ἐπέκταση στό θεῖο θέλημα.

Ἡ Ἐκκλησία παρακολουθεῖ πάντα μέ ἰδιαίτερη προσοχή τά διαδραματιζόμενα γύρω ἀπό τό ἐθνικό μας θέμα. Καί καλεῖ ὅλους σέ συστράτευση. Ὅταν διακυβεύεται ὄχι μόνο ἡ ἐθνική, ἀλλά καί ἡ φυσική παρουσία μας στή γῇ τούτῃ τῶν πατέρων μας, δέν ἔχουμε τήν πολυτέλεια τῶν διχοστασιῶν. Γύρω ἀπό τήν Κυβέρνηση καί τήν ὑπεύθυνη Ἠγεσία μας, ἄς συνεχίσουμε ὅλοι τόν ἀγῶνα γιά δικαίωση καί ἀπελευθέρωση τῆς σκλαβωμένης γῆς μας. Ἄν δέν ὑποκύψουμε σέ ἐκβιασμούς καί πιέσεις καί ἂν δέν παρασυρθοῦμε ἀπό ἀξίες εὐτελεῖς, θά φθάσουμε, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, καί στῆς πατρίδας μας τήν Ἀνάσταση.

Μέ τίς σκέψεις αὐτές ἀπονέμουμε πρὸς ὅλους τήν πατρική εὐλογία μας καί ἀπευθύνουμε τό χαιρετισμό τῆς ἀγάπης μας. Ἀπευθυνόμαστε ἰδιαίτερα πρὸς τοὺς ἐμπερίστατους, τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωδισμένους καί τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων μας καί τοὺς στέλλουμε μήνυμα ἐλπίδας καί ἐγκαρτέρησης. Εὐχόμαστε ὅπως ὁ Ἀναστάς Κύριος εὐλογεῖ, καθοδηγεῖ καί στηρίζει ὅλους, Ἠγεσία καί

λαό, στήν πορεία τοῦ χρέους καί τῆς εὐθύνης.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,
Ἅγιο Πάσχα 2007.

Εὐχέτης ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι διάπυρος
† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς Ἐγκυκλίου
μετά τό ἐωθινό Εὐαγγέλιο καί τό «Χριστός Ἀνέστη» καί ὅπωςδήποτε πρό τῆς με-
γάλης συναπτῆς, στήν ἐξέδρα, ὅπου θά τελεσθεῖ ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀνάστασης.